

Protokół
z X spotkania Porozumienia Polskich Jednostek Notyfikowanych w obszarze dyrektywy
89/686/EWG dotyczącej środków ochrony indywidualnej

Spotkanie Porozumienia Polskich Jednostek Notyfikowanych w obszarze dyrektywy 89/686/EWG dotyczącej środków ochrony indywidualnej odbyło się w dniu 6 lipca 2011 r. w siedzibie Centralnego Instytutu Ochrony Pracy – Państwowego Instytutu Badawczego.

W spotkaniu udział wzięli przedstawiciele jednostek notyfikowanych należących do Porozumienia, a także przedstawiciele Ministerstwa Finansów (MF), Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (UOKiK) oraz Polskiego Zrzeszenia Producentów i Dystrybutorów Środków Ochrony Indywidualnej (PZPiDŚOI). Listę osób uczestniczących w spotkaniu zawiera Załącznik nr 1.

Ad 1

Dr inż. Daniel Podgórski - Zastępca Dyrektora ds. Systemów Zarządzania i Certyfikacji CIOP-PIB powitał uczestników i otworzył spotkanie.

Ad 2

Program X spotkania Porozumienia przekazany uczestnikom przed rozpoczęciem spotkania przyjęto bez uwag. Program stanowi Załącznik nr 2.

Ad 3

Wszystkim członkom Porozumienia przekazano w wersji elektronicznej protokół z IX spotkania Porozumienia, które odbyło się w dniu 28 września 2010 r. Protokół został przyjęty przez wszystkich członków Porozumienia.

Ad 4

Dr inż. K. Majchrzycka – Kierownik Zakładu Ochron Osobistych CIOP-PIB przedstawiła problemy omawiane na XXV spotkaniu Komitetu Horyzontalnego Jednostek Notyfikowanych działającego w obszarze dyrektywy 89/686/EWG oraz podczas spotkania Ad Hoc Group działającej w zakresie art. 11A i 11 B dyrektywy 89/686/EWG, które odbyły się w dniach 12 i 13 maja br.

Spotkanie Komitetu Horyzontalnego

Zasadniczym tematem omawianym podczas spotkania Komitetu Horyzontalnego (KH) była nowelizacja dyrektywy 89/686/EWG, w szczególności termin jej wprowadzenia w życie. Z informacji przekazywanych przez Komisję Europejską wynika, że utrzymany zostanie planowany na 2015 rok termin wprowadzenia w życie nowych regulacji w obszarze dyrektywy dotyczącej środków ochrony indywidualnej.

W 2011 r. w ramach nowelizacji dyrektywy 89/686/EWG prowadzono konsultacje społeczne. Sekretariat KH zwrócił się do wszystkich jednostek notyfikowanych z prośbą o wzięcie udziału w tych konsultacjach i wypełnienie przygotowanej ankiety. CIOP-PIB przed wypełnieniem ankiety zorganizował wewnętrzne spotkanie wszystkich pracowników uczestniczących w procesie certyfikacji środków ochrony indywidualnej, podczas którego przedyskutowano poszczególne punkty tej ankiety. Ponadto, w celu upowszechnienia konsultacji i zachęcenia do nich jak największej grupy producentów, Instytut zorganizował spotkanie z członkami Polskiego Zrzeszenia Producentów i Dystrybutorów Środków Ochrony Indywidualnej oraz z producentami środków ochrony indywidualnej, będących klientami

CIOP-PIB. Z przekazanych informacji wynika, że wielu producentów przystąpiło do konsultacji i wypełniło ankietę. Zakres konsultacji objął m.in. zagadnienia związane z kategoryzacją środków ochrony indywidualnej oraz ze zmianą procedury określonej w art. 11A i 11B. Przedmiotem ankiety było również zagadnienie terminu ważności certyfikatów (5 letniego) oraz zakresu odpowiedzialności poszczególnych podmiotów uczestniczących w procesie certyfikacji, a także zakres informacji umieszczanych w certyfikatach. Konsultacje zakończyły się 16 maja br., a ich wyniki będą prezentowane na następnym posiedzeniu KH.

K. Majchrzycka przypomniała, że podczas IX spotkania Porozumienia przedstawiciele jednostek notyfikowanych należących do Porozumienia podjęli decyzję o przekazaniu do Sekretariatu KH *Deklaracji* dotyczącej zobowiązania się danej jednostki notyfikowanej do stosowania postanowień wszystkich dokumentów Recommendation for Use Sheets dotyczących dyrektywy 89/686/EWG opublikowanych na stronie Komisji Europejskiej. Wypełnienie tego zobowiązania nie było jednak

możliwe w związku z trudnościami uzyskania z Sekretariatu KH formularza tej *Deklaracji*. Podczas XXV spotkania KH potwierdzono, że formularz *Deklaracji* nie został jeszcze formalnie przyjęty przez Komisję Europejską.

Kolejnym ważnym punktem obrad KH było omówienie procesu akredytacji i notyfikacji jednostek notyfikowanych w poszczególnych państwach UE. Potrzeba przedyskutowania tych zagadnień wynikała z faktu składania przez jednostki notyfikowane protestów związanych ze stosowaniem różnych kryteriów i zasad akredytacyjnych w poszczególnych państwach europejskich. Przedstawiciele poszczególnych jednostek notyfikowanych referowali, jak funkcjonują krajowe systemy akredytacji w reprezentowanych przez nich krajach. K. Majchrzycka przedstawiła zasady funkcjonowania polskiego systemu akredytacji, a także deklarację polskich jednostek notyfikowanych uczestniczących w Porozumieniu Polskich Jednostek Notyfikowanych w obszarze dyrektywy 89/686/EWG dotyczącą zobowiązania się tych jednostek do stosowania postanowień dokumentów Recommendation for Use Sheets (m.in. jako kryteriów oceny środków ochrony indywidualnej). Przekazanie doświadczeń poszczególnych jednostek notyfikowanych wykazało, że występuje wiele problemów w tym obszarze. Ponieważ na spotkaniach KH nie mogą zapadać żadne prawnie wiążące decyzje, Komitet przekaze Komisji Europejskiej wniosek dotyczący konieczności określenia jednolitych europejskich zasad akredytacji dla jednostek notyfikowanych.

Podczas spotkania KH powrócono także do dwóch zagadnień: wdrożenia Recommendation for Use Sheet no CNB/P/00/136 dotyczącego 5 letniego okresu ważności certyfikatów oraz certyfikacji wyrobów tzw. podwójnego użycia. Odnośnie Recommendation for Use Sheet no CNB/P/00/136 potwierdzono, że zasady określone w tym Recommendation zostały przyjęte przez wszystkie europejskie jednostki notyfikowane, z wyjątkiem jednostek z Wielkiej Brytanii i Francji. We Francji organ nadzoru rynku podjął decyzję o niestosowaniu postanowienia o wprowadzeniu 5-letniego okresu ważności certyfikatów, dopóki wynika ono z dokumentu o charakterze Recommendation for Use Sheet. Jednostki francuskie dostosują się do tego wymagania, gdy zapis taki wprowadzony będzie bezpośrednio do tekstu dyrektywy. Podobna sytuacja jest w Wielkiej Brytanii. Przedstawiciel Wielkiej Brytanii przekazał decyzję Stowarzyszenia Producentów (do którego należą jednostki notyfikowane) o tym, że Recommendation for Use Sheet no CNB/P/00/136 nie będzie na razie wdrażane.

Odnośnie certyfikacji wyrobów tzw. podwójnego użycia (tj. sytuacji, gdy muszą być zastosowane dwie (lub więcej) dyrektywy do potwierdzenia oceny zgodności danego wyrobu) bezdyskusyjne jest, że muszą być spełnione wymagania oceny zgodności określone w obu (lub więcej) dyrektywach. Wątpliwości budzi jednak kwestia postępowania jednostek notyfikowanych i zakresu ich odpowiedzialności. W przypadku wyrobu podwójnego użycia producent może zgłosić się do dwóch różnych jednostek notyfikowanych, które mają zakresy notyfikacji w obszarze odrębnych dyrektyw, a zatem oddzielne kompetencje. Pojawia się zatem pytanie jak jednostki powinny zapewnić sobie informacje o tym, że zostały wypełnione obowiązki wynikające z jednej i drugiej dyrektywy. Uczestniczące w dyskusji jednostki notyfikowane prezentowały różne opinie na ten temat. Jednostka z Hiszpanii przyznała, że prosi w takiej sytuacji o deklarację zgodności według drugiej dyrektywy. Zdaniem innych jednostek, jednostki notyfikowane w zakresie dyrektywy 89/686/EWG nie mają kompetencji, by prosić jednostki notyfikowane w zakresie innych dyrektyw o przekazanie jakichkolwiek dokumentów. Przedstawiciele jednostek notyfikowanych zgodni jednak byli, że mogą pojawić się problemy z zapisami w instrukcjach użytkownika (gdyż instrukcja użytkownika jest jedynym dokumentem, w którym powinny być zapisy zgodne z jedną, jak i drugą dyrektywą). Problem ten nie został rozwiązany, a każda z jednostek musi sama określić właściwe postępowanie w tym zakresie. Uczestnicy spotkania KH przyznali, że dobrą wskazówką byłoby powiadamianie producenta o jego obowiązkach. Zaproponowali, by jednostka notyfikowana przekazując producentowi certyfikat oceny zgodności z dyrektywą, w zakresie której ma kompetencje, jednocześnie informowała producenta o tym, że do wprowadzenia wyrobu do obrotu konieczne jest zapewnienie zgodności z drugą dyrektywą.

W nawiązaniu do przedstawionych informacji dotyczących certyfikacji wyrobów podwójnego użycia D. Podgórski zapytał czy KH oczekuje, że krajowe organizacje koordynujące jednostki notyfikowane krajowe ustalą jakieś wspólne stanowisko w tej sprawie, czy też każda jednostka powinna sama zdecydować o sposobie postępowania. K. Majchrzycka odpowiedziała, że KH nie stawia takich wymagań, ale jeżeli polskie jednostki notyfikowane uznałyby potrzebę przyjęcia wspólnego rozwiązania, to taka forma jest akceptowana.

Jolanta Werner (IW) zwróciła przy tym uwagę na problem z klasyfikacją wyrobów podwójnego użycia. Na przykładzie fartucha chirurga stwierdziła, że wyrób ten zgodnie z dyrektywą medyczną zakwalifikowany będzie do klasy I (zgodnie z którą producent sam przeprowadza ocenę zgodności). Natomiast zgodnie z dyrektywą dotyczącą środków ochrony indywidualnej wyrób ten należy do kategorii III. Może się zatem zdarzyć tak, że jednostka notyfikowana w zakresie dyrektywy 89/686/EWG nie będzie poinformowana o przeprowadzonej przez producenta ocenie zgodności z dyrektywą medyczną.

K. Majchrzycka wyjaśniła, że w przypadku opisanej wyżej sytuacji producent musi zadeklarować jednostce notyfikowanej (w deklaracji zgodności i instrukcji użytkowania), że dany wyrób jest wyrobem podwójnego użycia, tj. wyrobem medycznym i środkiem ochrony indywidualnej.

D. Podgórski podsumowując tę dyskusję stwierdził, że organy nadzoru rynku mogą napotkać sytuacje nieświadomości producentów w zakresie ich obowiązku zapewnienia zgodności wyrobu podwójnego użycia z obydwoma (lub więcej) dyrektywami.

Spotkanie Grupy Ad-hoc działającej w zakresie art. 11A dyrektywy 89/686/EWG

Podczas tegorocznego spotkania Grupy Ad-hoc powrócono do postanowień Recommendation for Use Sheets nr CNB/P/00.125 (dotyczących dodatkowych elementów kontroli w przypadku, kiedy producent podlega kontroli zgodnie z art. 11A). Pomimo przyjęcia i wdrożenia tego Recommendation przez wszystkie jednostki notyfikowane, jednostka włoska zgłosiła wątpliwość, jak powinna postąpić w sytuacji, gdy planuje u producenta kontrolę wg art. 11A, a producent zgłasza, że nie produkuje wyrobów podlegających tej kontroli. Zasygnalizowany problem wywołał ożywioną dyskusję. Zasadniczo rozważano zastosowanie następujących dwóch rozwiązań: stosowania certyfikatów terminowych i bezterminowych. Odnośnie pierwszego z rozwiązań przedstawiciele jednostek notyfikowanych byli zgodni, aby stosować terminowe (12-miesięczne) „certyfikaty 11A”. Odnośnie stosowania certyfikatów bezterminowych poproszono jednostki notyfikowane o wybór jednego z następujących wariantów:

wariant A: w sytuacji, gdy jednostka notyfikowana zgłasza się do producenta po próbki do badań, a producent informuje, że nie produkuje tych wyrobów, to jednostka daje producentowi „rok zaufania”. Mimo że nie przeprowadzono kontroli, „certyfikat 11A” jest ważny. Jeśli w następnym roku producent ponownie informuje, że nie produkuje tych wyrobów, to aby mógł znakować swe wyroby numerem jednostki notyfikowanej, jednostka ta musi wykonać kontrolę na podstawie dostępnych próbek (np. pobranych z magazynu).

wariant B: dokumenty cały czas zachowują ważność pod warunkiem, że producent nie wprowadza wyrobów do obrotu. Gdy rozpocznie produkcję to musi o tym powiadomić jednostkę notyfikowaną. Od tego momentu jednostka notyfikowana zaczyna wykonywać swoje obowiązki zgodnie z art. 11A.

wariant C: producent może rozpocząć wprowadzanie do obrotu swych wyrobów w momencie poinformowania jednostki notyfikowanej o uruchomieniu produkcji.

I. Kulińska (IPS) uznała, że zastosowanie ww. wariantu C jest niewłaściwe, gdyż w praktyce bardzo często zdarzają się wyroby, które nie spełniają zasadniczych wymagań bezpieczeństwa. Przyjęcie wariantu C powodować zatem będzie częste wycofania z rynku niezgodnych wyrobów.

D. Podgórski stwierdził, że w rozważanym przypadku producent wytwarza wyroby na własną odpowiedzialność.

Zdaniem I. Kulińskiej, z uwagi na oznakowanie wyrobów numerem jednostki notyfikowanej, obowiązki tej jednostek nie są wyłączone.

Głos w dyskusji zabrał A. Jabłoński (PZPiDŚOI), który przyznał, że dla producentów najbardziej optymalny jest wariant C. A. Jabłoński zgodził się ze stwierdzeniem, że producent wprowadzając wyroby na rynek robi to na własną odpowiedzialność, i jeżeli prowadzi sprzedaż wyrobów nie posiadając pozytywnych wyników kontroli zgodnie z art. 11A, to w pewnym zakresie zwalnia jednostkę notyfikowaną z odpowiedzialności.

I. Kulińska stwierdziła, że środkiem prowadzącym do rozwiązania omawianego problemu jest także budowanie świadomości producentów. Realizując tę ideę Instytut Przemysłu Skórzanego wydaje terminowe raporty z kontroli, w których zawarta jest jednoznaczna informacja o tym, że po upływie terminu ważności takiego raportu producent nie ma prawa wprowadzać na rynek danego wyrobu.

K. Majchrzycka poinformowała, że jednostki notyfikowane uczestniczące w Porozumieniu powinny wskazać jeden z ww. wariantów i przekazać swoją opinię w tym zakresie Kevinowi Warrenowi – koordynatorowi Ad-hoc Group (kontakt: kevin.warren@inspec-international.com). Opinie jednostek wykorzystane będą do przygotowania nowego Recommendation for Use Sheets lub wprowadzenia poprawki do Recommendation for Use Sheets nr CNB/P/00.125.

Spotkanie Grupy Ad-hoc działającej w zakresie art. 11B dyrektywy 89/686/EWG

Głównym tematem omawianym podczas spotkania było wdrożenie postanowień Recommendation for Use Sheets nr CNB/P/00.135, w którym są wyspecyfikowane wszystkie kryteria, jakie jednostka notyfikowana powinna uwzględnić podczas prowadzenia oceny według art. 11B.

Ponadto na spotkaniu odniesiono się do problemu związanego ze stosowaniem Recommendation for Use Sheets nr CNB/P/00.109, który zgłosiła francuska jednostka notyfikowana APAVE. Wymienione Recommendation mówi o tym, że kontrole jakości środków ochrony indywidualnej III kategorii prowadzi się zgodnie z normą lub normami zharmonizowanymi, które stanowiły podstawę wydania certyfikatu oceny typu WE. Jednostka APAVE zadała pytanie co powinna zrobić jednostka notyfikowana (a także producent) podczas badania próbek według art. 11B w sytuacji, gdy dana norma została uznana za normę, która nie wypełnia zasadniczych postanowień dyrektywy lub została wycofana ze zbioru norm UE. Szukając odpowiedniego rozwiązania zgłoszonego problemu poproszono jednostki notyfikowane o uszeregowanie/priorytetyzację następujących czterech rozwiązań:

wariant A: wszystkie jednostki notyfikowane wdrażają do stosowania Recommendation for Use Sheets nr CNB/P/00.136 (o pięcioletnim okresie ważności certyfikatów oceny typu WE);

wariant B: sposób oceny zgodnie z art. 11 będzie walidowany w okresie 5 lat. Zarówno jednostka notyfikowana, jak i producent ponoszą odpowiedzialność za to, zgodnie z jaką normą przeprowadzają badania. W ciągu 5 lat producent wraz z jednostką notyfikowaną będą walidowali swoją procedurę w odniesieniu do obowiązujących norm;

wariant C: maksymalnie do 5 lat od daty wycofania normy zharmonizowanej wyroby podlegające kontroli według art. 11 mogą być badane zgodnie z wycofanym wydaniem normy; następnie konieczna jest ocena wyrobów według obowiązującej normy zharmonizowanej;

wariant D: pozostawienie Recommendation for Use Sheets nr CNB/P/00.109 bez zmian.

Odnosząc się do przedstawionych wyżej wariantów, A. Jabłoński zwrócił uwagę, że podczas poprzednich spotkań Porozumienia przekazywana była informacja o tym, że w przypadku zmiany normy producenci powinni przygotowywać się do kontroli według nowej normy.

K. Majchrzycka wyjaśniła, że dotyczy to jedynie sytuacji, gdy norma zostanie uznana za normę niezgodną z zasadniczymi wymaganiami. Komisja Europejska podejmuje w takim przypadku decyzję o tym, że norma jest niezgodna z zasadniczymi wymaganiami lub o wycofaniu danej normy.

A. Jabłoński zapytał, jaka norma będzie kryterium kontroli, w sytuacji, gdy norma stanowiąca podstawę wydania certyfikatu zostanie uznana jako niespełniająca zasadniczych wymagań bezpieczeństwa? Czy podstawą prowadzenia kontroli (przez cały czas ważności certyfikatu) nadal będzie norma uznana za niespełniającą zasadniczych wymagań? Taka sytuacja zdaniem A. Jabłońskiego spowodować może, że wielu producentów wprowadzać będzie na rynek wyroby, które będą zgodne z normą uznaną za niespełniającą zasadniczych wymagań (wyroby niebezpieczne).

D. Podgórski zaznaczył jednak, że wycofanie normy poprzez stwierdzenie, że nie jest ona odpowiednio zharmonizowana z zasadniczymi wymaganiami nie jest tożsame z uznaniem wyrobu za niebezpieczny.

K. Majchrzycka dodała, że wspomniany przypadek wycofania normy w związku z uznaniem jej za niespełniającą zasadniczych wymagań wiązał się z konkretną normą dotyczącą sprzętu ochrony indywidualnej przed upadkiem z wysokości. Norma ta nie przewidywała pewnego przypadku badań, którego brak mógł doprowadzić do wypadku. Choć w rzeczywistości nie doszło do żadnego wypadku podjęto decyzję o wycofaniu tej normy. Po wycofaniu normy jednostki notyfikowane nie unieważniły jednak wydanych certyfikatów i są one nadal ważne. K. Majchrzycka przyznała jednocześnie, że kwestia ta nie jest obecnie do końca uregulowana. Prowadzona na forum europejskim dyskusja w tym zakresie ma służyć wypracowaniu jednego, uporządkowanego sposobu postępowania wszystkich jednostek notyfikowanych.

K. Majchrzycka poinformowała, że wszystkie jednostki notyfikowane proszone są o zajęcie stanowiska w tej sprawie i przesłanie odpowiedzi do Kevina Warrena – koordynatora Ad-hoc Group (kontakt: kevin.warren@inspec-international.com).

Jednostki uzgodniły, by odpowiedzi w obydwu kwestiach diskutowanych podczas spotkań Grupy Ad-hoc 11A i 11B udzielić w ramach Porozumienia i w zbiorczej formie przekazać K. Warrenowi jako propozycje polskich jednostek notyfikowanych.

Kończąc swoje wystąpienie K. Majchrzycka przypomniała przedstawicielom jednostek notyfikowanych biorących udział w Porozumieniu o konieczności przekazywania do Sekretariatu KH dokumentu upoważniającego K. Majchrzycką do reprezentowania tych jednostki.

Ad 5

D. Podgórski poprosił przedstawicieli Instytutu Włókiennictwa oraz Instytutu Przemysłu Skórzanego o wprowadzenie do zgłoszonego przez nich tematu.

J. Werner (IW) wyjaśniła, że jednostki notyfikowane nie mają jednoznacznej informacji, jakie będą kryteria Polskiego Centrum Akredytacji podczas prowadzenia kontroli i udzielania jednostkom akredytacji w zakresie notyfikacji.

B. Miareczko odpowiedziała, że na razie jedynym dokumentem obowiązującym w tym zakresie są *Wytyczne EA 2/17 dotyczące wymagań horyzontalnych w akredytacji jednostek oceniających zgodność do celów notyfikacji*. Jednocześnie dodała, że PCA powinno prowadzić taką ocenę od stycznia 2009 r., a opóźnienie realizacji tego obowiązku prawdopodobnie wynika z trudności w ustaleniu powiązań między PCA a Ministerstwem Gospodarki w zakresie akredytacji i notyfikacji. B. Miareczko przyznała również, że w Europie promuje nas fakt, że już nasza pierwsza ustawa o ocenie zgodności zakładała, że jednostki notyfikowane muszą być wcześniej akredytowane.

Ad 6

Z uwagi na to, że podczas obecnego spotkania PPJN uczestnicy na bieżąco dyskutowali poszczególne kwestie i przyjmowali wspólne ustalenia, prowadzący spotkanie D. Podgórski zaproponował przejście do kolejnego punktu programu spotkania.

Ad 7

Rozliczenie finansowe Porozumienia za 2010 r. przedstawiła Barbara Miareczko – Kierownik Ośrodka Certyfikacji Wyrobów i Systemów Zarządzania CIOP-PIB.

Koszt całkowity prowadzenia działalności Porozumienia w 2010 r. wyniósł 7199,59 zł.

Wpływy ze składek w 2010 r. wyniosły 7200,00 zł. i przeznaczone zostały na pokrycie kosztu udziału przedstawiciela Porozumienia w spotkaniu Komitetu Horyzontalnego (4479,59 zł) oraz kosztu prowadzenia Sekretariatu Porozumienia (40h - 2720,00 zł).

Z uwagi na to, że w maju 2011 r. odbyło się spotkanie Komitetu Horyzontalnego (koszt udziału w tym posiedzeniu wyniósł 5414,01 zł), a koszt prowadzenia Sekretariatu Porozumienia (36h) oszacowano na 2930 zł - całkowity koszt prowadzenia działalności Porozumienia wyniósł 8344,01 zł. W związku z tym zaproponowano, by wysokość składki członkowskiej w 2011 r. wyniosła 1400,00 zł.

W wyniku dyskusji członkowie Porozumienia zaakceptowali wysokość proponowanej składki. Płatność składek została uregulowana przez wszystkich członków Porozumienia do końca lipca 2011 r., zgodnie z przesłanymi fakturami.

Ad 8

Członkom Porozumienia zaprezentowano projekt logo PPJN, stanowiący załącznik nr 3 do niniejszego protokołu. Po zebraniu opinii uczestników spotkania na temat tego projektu D. Podgórski zaproponował, by przygotowane zostały dwa kolejne warianty logo, w których będzie wykorzystana sylwetka człowieka wyposażonego w środki ochrony indywidualnej oraz nazwa dyrektywy. Nowe projekty przesłane będą do członków Porozumienia do konsultacji. Decyzja o wyborze logo będzie podjęta na następnym spotkaniu Porozumienia.

Uznając program za wyczerpany D. Podgórski podziękował za obecność uczestnikom spotkania i przekazał informację o terminie przesłania członkom Porozumienia protokołu z X spotkania (wrzesień 2011 r.).

W związku z przewidywanym na przełomie lutego i marca 2012 r. spotkaniem Komitetu Horyzontalnego Jednostek Notyfikowanych w obszarze dyrektywy dotyczącej środków ochrony indywidualnej oraz spotkaniem grupy roboczej Ad Hoc w zakresie interpretacji artykułu 11 A i B dotyczących nadzoru nad jakością produkcji środków ochrony indywidualnej kategorii III – XI spotkanie Porozumienia Polskich Jednostek Notyfikowanych w zakresie dyrektywy 89/686/WE planuje się na kwiecień/maj 2012 roku.

Warszawa, wrzesień 2011 r.

Ze strony Koordynatora
ZASTĘPCA DYREKTORA
ds. Systemów Zarządzania
i Certyfikacji

dr inż. Daniel Podgórski